

Službeni list

Europske unije

C 222

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.

6. srpnja 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 222/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 222/02 Spojeni predmeti C-370/17 i C-37/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation – Francuska) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) protiv Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA protiv Jean-Luca Poignanta (C-37/18) (Zahtjev za prethodnu odluku – Radnici migranti – Socijalna sigurnost – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Primjenjivo zakonodavstvo – Članak 14. točka 1. podtočka (a) – Upućeni radnici – Članak 14. točka 2. podtočka (a) pod i. – Osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica i koju zapošljava podružnica ili stalno predstavništvo koje poduzetnik ima na državnom području države članice različite od one u kojoj ima sjedište – Uredba (EEZ) br. 574/72 – Članak 11. stavak 1. točka (a) – Članak 12.a stavak 1.a – Potvrda E 101 – Obvezujući učinak – Potvrda koja je pribavljena ili se na nju pozivalo na prijevaran način – Nadležnost suda države članice domaćina da utvrdi prijevaru i zanemari potvrdu – Članak 84.a stavak 3. Uredbe br. 1408/71 – Suradnja između nadležnih ustanova – Veza suda u građanskom postupku pravomoćnom odlukom donesenom u kaznenom postupku – Nadređenost prava Unije) 2

2020/C 222/03	Spojeni predmeti C-715/17, C-718/17 i C-719/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 2. travnja 2020. – Europska komisija protiv Republike Poljske, Komisija protiv Mađarske, Komisija protiv Češke Republike (Povreda obveze države članice – Odluke (EU) 2015/1523 i (EU) 2015/1601 – Članak 5. stavci 2. i 4. do 11. svake od tih odluka – Privremene mjere u području međunarodne zaštite u korist Helenske Republike i Republike Italije – Krizna situacija zbog iznenadnog priljeva državljana trećih zemalja na državno područje određenih država članica – Premještanje tih državljana na državna područja drugih država članica – Postupak premještanja – Obveza država članica da u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, navedu broj podnositelja zahtjeva koji se mogu brzo premjestiti na njihovo državno područje – Naknadne obveze s ciljem stvarnog premještanja – Interesi država članica koji se odnose na nacionalnu sigurnost i javni poredak – Mogućnost da se država članica poziva na članak 72. UFEU a kako ne bi primijenila obvezujuće pravne akte Unije) . .	3
2020/C 222/04	Spojeni predmeti C-103/18 i C-429/18: Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo nº 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo nº 14 de Madrid – Španjolska) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez i dr. (C-429/18) protiv Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud) (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 5. – Pojam „uzastopni ugovori o radu ili radni odnosi na određeno vrijeme” – Poslodavčevo nepoštovanje zakonskog roka za konačno popunjavanje radnog mjesta na kojem je privremeno zaposlen radnik na određeno vrijeme – Prešutno obnavljanje radnog odnosa iz godine u godinu – Radnik na određeno vrijeme koji je zaposlen na istom radnom mjestu u okviru dvaju uzastopnih imenovanja – Pojam „objektivni razlozi” koji opravdavaju obnavljanje uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Poštovanje razloga za zapošljavanje predviđenih nacionalnim zakonodavstvom – Konkretna analiza koja otkriva da je svrha uzastopnog obnavljanja radnih odnosa na određeno vrijeme zadovoljavanje poslodavčevih stalnih i trajnih potreba za osobljem – Mjere za sprečavanje i, prema potrebi, sankcioniranje zlouporaba koje proizlaze iz primjene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Postupci odabira kojima je svrha konačno popunjavanje radnih mjesta na kojima su privremeno zaposleni radnici na određeno vrijeme – Promjena statusa radnika na određeno vrijeme u status „osoblja zaposlenog na neodređeno vrijeme koje nije trajne naravi” – Dodjela radniku naknade istovrijedne onoj koja se isplaćuje u slučaju nezakonitog otkaza – Primjenjivost Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme unatoč činjenici da je radnik pristao na uzastopna obnavljanja ugovora o radu na određeno vrijeme – Članak 5. stavak 1. – Nepostojanje obveze za nacionalne sudove da ne primijene nesukladan nacionalni propis)	5
2020/C 222/05	Predmet C-228/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – Gazdasági Versenyhivatal protiv Budapest Bank Nyrt. i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Članak 101. stavak 1. UFEU a – Sustavi kartičnog plaćanja – Međubankovni sporazum kojim se određuje visina međubankovnih naknada – Sporazum kojim se tržišno natjecanje ograničava s obzirom na cilj i s obzirom na posljedice – Pojam ograničenja tržišnog natjecanja „s obzirom na cilj”)	6
2020/C 222/06	Predmet C-234/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski gradski sud – Bugarska) – Komisija za protivovodejstvije na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imušestvo protiv BP, AB, PB, „Trast B” OOD, „Agro In 2001” EOOD, „ACount Service 2009” EOOD, „Invest Management” OOD, „Estate” OOD, „Bromak” OOD, „Bromak Finance” EAD, „Viva Telekom Bulgaria” EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania” AD, „Hedge Investment Bulgaria” AD, „Kemira” OOD, „Dunarit” AD, „Technologischen Zentar-Institut Po Mikroelektronika” AD, „Evrobild 2003” EOOD, „Technotel Invest” AD, „Ken Trade” EAD, „Konsult Av” EOOD, Louvriev Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Emprevo Ventures Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Postupak oduzimanja nezakonito stečene imovine bez osuđujuće kaznene presude – Direktiva 2014/42/EU – Područje primjene – Okvirna odluka 2005/212/PUP)	7

2020/C 222/07	Predmet C-406/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – PG protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička politika azila i supsidijarne zaštite – Zajednički postupci za priznavanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članak 46. stavak 3. – Potpuno i ex nunc razmatranje – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na učinkovit pravni lijek – Ovlasti i dužnosti prvostupanjskog suda – Nepostojanje ovlasti izmjenjene odluka nadležnih tijela u području međunarodne zaštite – Nacionalni propis koji predviđa obvezu donošenja odluke u roku od 60 dana)	8
2020/C 222/08	Predmet C-458/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofija-grad – Bugarska) – „GVC Services (Bulgaria)” EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija (Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica – Direktiva 2011/96/EU – Članak 2. točka (a) podtočke i. i iii., Prilog I. dio A točka (ab) i dio B zadnja alineja – Pojmovi „trgovačka društva koja su osnovana u skladu s pravom Ujedinjene Kraljevine” i „corporation tax u Ujedinjenoj Kraljevini” – Društva sa sjedištem u Gibraltaru koja ondje podliježu porezu na dobit)	9
2020/C 222/09	Predmet C-500/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Cluj – Rumunjska) – AU protiv Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București (Zahtjev za prethodnu odluku – Sloboda poslovnog nastana – Slobodno pružanje usluga – Tržišta financijskih instrumenata – Direktiva 2004/39/EZ – Pojmovi „mali ulagatelj” i „potrošač” – Pretpostavke za pozivanje na svojstvo potrošača – Utvrđivanje nadležnosti za odlučivanje o zahtjevu)	9
2020/C 222/10	Predmet C-564/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – LH protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Zahtjev za prethodnu odluku – Politika azila – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Zahtjev za međunarodnu zaštitu – Članak 33. stavak 2. – Razlozi za nedopuštenost – Nacionalni propis koji predviđa nedopuštenost zahtjeva ako je podnositelj zahtjeva došao u predmetnu državu članicu preko države u kojoj nije izložen progonu ili opasnosti od teške štete ili ako ta država dodjeljuje dostatnu zaštitu – Članak 46. – Pravo na učinkovit pravni lijek – Sudski nadzor nad upravnim odlukama o nedopuštenosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Osmodnevni rok za odlučivanje – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)	10
2020/C 222/11	Predmet C-567/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Coty Germany GmbH protiv Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl (Zahtjev za prethodnu odluku – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Članak 9. – Uredba (EU) 2017/1001 – Članak 9. – Prava koja proizlaze iz žiga – Uporaba – Skladištenje proizvoda radi njihova nuđenja ili stavljanja na tržište – Skladištenje radi otpreme proizvoda koji povređuju pravo žiga, a prodaju se na internetskom tržištu)	11
2020/C 222/12	Predmet C-612/18 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. ožujka 2020. – ClientEarth protiv Europske komisije (Žalba – Pristup dokumentima institucija – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 1. točka (a) treća alineja i stavak 6. – Izuzeća od prava na pristup – Zaštita javnog interesa u pogledu međunarodnih odnosa – Dokumenti koje je izradila pravna služba Europske komisije u vezi s mehanizmom rješavanja sporova između ulagača i država i sa sustavom sudova za ulaganja u trgovačkim sporazumima Europske unije – Djelomično odbijanje pristupa)	12

2020/C 222/13	Predmet C-753/18: Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) protiv Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB (Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Članak 3. stavak 1. – Direktiva 2006/115/EZ – Članak 8. stavak 2. – Pojam „priopćavanje javnosti” – Društvo za iznajmljivanje automobila od kojih svaki ima radijski prijamnik kao standardnu opremu)	12
2020/C 222/14	Predmet C-765/18: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Koblenz – Njemačka) – Stadtwerke Neuwied GmbH protiv RI (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2003/55/EZ – Zajednička pravila za unutarnje tržište prirodnog plina – Zaštita potrošača – Članak 3. stavak 3. i Prilog A točka (b) – Transparentnost općih uvjeta ugovora – Obveza pravodobnog informiranja potrošača odmah nakon povećanja cijene)	13
2020/C 222/15	Predmet C-802/18: Presuda Suda (šesto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil supérieur de la Sécurité sociale – Luksemburg) – Caisse pour l’avenir des enfants protiv FV, GW (Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 45. UFEU-a – Socijalna sigurnost radnika migranata – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 1. točka (i) – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 2. točka 2. – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavak 2. – Obiteljski doplati – Pojam „članovi obitelji” – Isključenje djeteta bračnog druga radnika nerezidenta – Razlika u postupanju u odnosu na dijete bračnog druga radnika rezidenta – Opravdanje)	14
2020/C 222/16	Predmet C-45/19: Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña – Španjolska) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA protiv Ayuntamiento de A Coruña (Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1370/2007 – Usluge javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika – Članak 8. – Prijelazno uređenje – Članak 8. stavak 3. – Istek ugovora o javnim uslugama – Izračun najduljeg trajanja ugovora utvrđenog na 30 godina – Određivanje datuma od kojeg počinje teći najdulje trajanje od 30 godina)	15
2020/C 222/17	Predmet C-329/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Milano – Italija) – Condominio di Milano, via Meda protiv Eurothermo SpA (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Članak 1. stavak 1. – Članak 2. točka (b) – Pojam „potrošač” – Zajednica suvlasnika zgrade)	15
2020/C 222/18	Predmet C-897/19 PPU: Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vrhovni sud – Hrvatska) – kazneni postupak protiv I. N.-a (Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Sporazum o EGP-u – Nediskriminacija – Članak 36. – Slobodno pružanje usluga – Područje primjene – Sporazum između Europske unije, Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine – Sporazum o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške – Izručenje islandskog državljanina trećoj državi – Zaštita državljanina države članice od izručenja – Nepostojanje istovjetne zaštite državljanina druge države – Islandski državljanin kojem je prije stjecanja islandskog državljanstva na temelju nacionalnog prava odobren azil – Ograničenje slobodnog kretanja – Opravdanje koje se temelji na sprečavanju nekažnjavanja – Proporcionalnost – Provjera jamstava propisanih člankom 19. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)	16
2020/C 222/19	Predmet C-141/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt Kiel protiv Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH	17
2020/C 222/20	Predmet C-160/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2020. uputio Rechtbank Rotterdam (Nizozemska) – Stichting Rookpreventie Jeugd i dr. protiv Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	17

2020/C 222/21	Predmet C-175/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. travnja 2020. uputio Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) – SIA „SS” protiv Valsts ieņēmumu dienests	19
2020/C 222/22	Predmet C-181/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2020. uputio Nejvyšší soud České republiky (Republika Češka) – VYSOČINA WIND a.s. protiv Česká republika – Ministerstvo životního prostředí	20
2020/C 222/23	Predmet C-186/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2020. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovačka) – HYDINA SK s.r.o. protiv Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky	20
Opći sud		
2020/C 222/24	Predmet T-282/18: Rješenje Općeg suda od 14. svibnja 2020. – Bernis i dr. protiv SRB-a („Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 – Postupak sanacije primjenjiv u slučaju da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti – Društvo majka i društvo kći – Utvrđenje od strane ESB-a da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti – Odluka SRB-a da ne donosi sanacijski program – Nepostojanje javnog interesa – Likvidacija u skladu s nacionalnim pravom – Dioničari – Nepostojanje izravnog utjecaja – Dopuštenost”)	22
2020/C 222/25	Predmet T-141/19: Rješenje Općeg suda od 6. svibnja 2020. – Sabo i dr. protiv Parlamenta i Vijeća („Tužba za poništenje – Okoliš – Energija – Direktiva (EU) 2018/2001 – Uključivanje šumske biomase među obnovljive izvore energije – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)	23
2020/C 222/26	Predmet T-278/19: Rješenje Općeg suda od 13. ožujka 2020. – Aurora protiv CPVO-a – SESVanderhave (M 02205) („Tužba za poništenje – Biljne sorte – Postupak za proglašenje ništavosti – Sorta šećerne repe M 02205 – Odluka o vraćanju predmeta nadležnoj službi CPVO-a radi daljnjeg odlučivanja u vezi sa žalbom – Članak 72. Uredbe (EZ) br. 2100/94 – Nepostojanje pravnog interesa – Ovlašt preinačavanja – Tužba koja je djelomično nedopuštena i djelomično očito potpuno pravno neosnovana”)	24
2020/C 222/27	Predmet T-308/19: Rješenje Općeg suda od 13. svibnja 2020. – Lucaccioni protiv Komisije („Tužba za poništenje i naknadu štete – Javna služba – Akt koji se ne može pobijati – Pripremni akt – Nepodnošenje žalbe – Tužba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično nedopuštena”) . . .	24
2020/C 222/28	Predmet T-757/19: Tužba podnesena 6. svibnja 2020. – HB protiv EIB-a	25
2020/C 222/29	Predmet T-217/20: Tužba podnesena 16. travnja 2020. – Helenska Republika protiv Europske komisije	26
2020/C 222/30	Predmet T-247/20: Tužba podnesena 4. svibnja 2020. – JP protiv Komisije	27
2020/C 222/31	Predmet T-258/20: Tužba podnesena 4. svibnja 2020. – Klymenko protiv Vijeća	28
2020/C 222/32	Predmet T-261/20: Tužba podnesena 6. svibnja 2020. – Rochem Group protiv EUIPO-a – Rochem Marine (ROCHEM)	29
2020/C 222/33	Predmet T-262/20: Tužba podnesena 6. svibnja 2020. – Rochem Group protiv EUIPO-a – Rochem Marine (ROCHEM)	30

2020/C 222/34	Predmet T-267/20: Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Arbuzov protiv Vijeća	31
2020/C 222/35	Predmet T-268/20: Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Pšonka protiv Vijeća	32
2020/C 222/36	Predmet T-269/20: Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Pšonka protiv Vijeća	33
2020/C 222/37	Predmet T-278/20: Tužba podnesena 11. svibnja 2020. – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture i Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts protiv Komisije	34
2020/C 222/38	Predmet T-279/20: Tužba podnesena 12. svibnja 2020. – CWS Powder Coatings protiv Komisije . .	35
2020/C 222/39	Predmet T-284/20: Tužba podnesena 13. svibnja 2020. – Klaus Berthold protiv EUIPO-a – Thomann (HB Harley Benton)	36
2020/C 222/40	Predmet T-285/20: Tužba podnesena 15. svibnja 2020.– MCM Products protiv EUIPO-a – The Nomad Company (NOMAD)	37
2020/C 222/41	Predmet T-286/20: Tužba podnesena 15. svibnja 2020. – Capella protiv EUIPO-a – Cobi.bike (GOBI)	38
2020/C 222/42	Predmet T-287/20: Tužba podnesena 15. svibnja 2020. – Egg Food protiv EUIPO-a (EGGY FOOD)	38
2020/C 222/43	Predmet T-288/20: Tužba podnesena 13. svibnja 2020. – Brillux i Daw protiv Komisije	39
2020/C 222/44	Predmet T-290/20: Tužba podnesena 14. svibnja 2020. – Ceramica Flaminia protiv EUIPO-a – Ceramica Cielo (goclean)	40
2020/C 222/45	Predmet T-291/20: Tužba podnesena 14. svibnja 2020. – Yanukovych protiv Vijeća	41
2020/C 222/46	Predmet T-292/20: Tužba podnesena 14. svibnja 2020. – Yanukovych protiv Vijeća	42
2020/C 222/47	Predmet T-293/20: Tužba podnesena 18. svibnja 2020. – Ruiz-Ruiz protiv Komisije	43

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2020/C 222/01)

Posljednja objava

SL C 215, 29.6.2020.

Prethodne objave

SL C 209, 22.6.2020.

SL C 201, 15.6.2020.

SL C 191, 8.6.2020.

SL C 175, 25.5.2020.

SL C 162, 11.5.2020.

SL C 161, 11.5.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation – Francuska) – Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) protiv Vueling Airlines SA (C-370/17), Vueling Airlines SA protiv Jean-Luca Poignanta (C-37/18)

(Spojeni predmeti C-370/17 i C-37/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Radnici migranti – Socijalna sigurnost – Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Primjenjivo zakonodavstvo – Članak 14. točka 1. podtočka (a) – Upućeni radnici – Članak 14. točka 2. podtočka (a) pod i. – Osoba koja je uobičajeno zaposlena na državnom području dviju ili više država članica i koju zapošljava podružnica ili stalno predstavništvo koje poduzetnik ima na državnom području države članice različite od one u kojoj ima sjedište – Uredba (EEZ) br. 574/72 – Članak 11. stavak 1. točka (a) – Članak 12.a stavak 1.a – Potvrda E 101 – Obvezujući učinak – Potvrda koja je pribavljena ili se na nju pozivalo na prijevaran način – Nadležnost suda države članice domaćina da utvrdi prijevaru i zanemari potvrdu – Članak 84.a stavak 3. Uredbe br. 1408/71 – Suradnja između nadležnih ustanova – Vezanost suda u građanskom postupku pravomoćnom odlukom donesenom u kaznenom postupku – Nadređenost prava Unije)

(2020/C 222/02)

Jezik postupka: francuski

Sudovi koji su uputili zahtjeve

Tribunal de grande instance de Bobigny, Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) (C-370/17), Vueling Airlines SA (C-37/18)

Tuženici: Vueling Airlines SA (C-370/17), Jean-Luc Poignant (C-37/18)

Izreka

1. Članak 11. stavak 1. točku (a) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005., treba tumačiti na način da sudovi države članice – pred kojima je pokrenut sudski postupak protiv poslodavca zbog činjenica koje ukazuju na prijevarno pribavljanje ili upotrebu potvrda E 101 izdanih na temelju članka 14. točke 1. podtočke (a) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom br. 118/97, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 631/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004., u vezi s radnicima koji svoje aktivnosti obavljaju u toj državi članici – mogu utvrditi postojanje prijave i slijedom toga zanemariti te potvrde samo nakon što su se uvjerili u to da je:

- s jedne strane, postupak predviđen člankom 84.a stavkom 3. te uredbe bio bez odgode pokrenut i da je nadležnoj ustanovi države članice izdavateljice bilo omogućeno da preispita osnovanost izdavanja navedenih potvrda s obzirom na konkretne dokaze koje joj je podnijela nadležna ustanova države članice domaćina, a koji upućuju na to da su te potvrde pribavljene odnosno da se na njih pozivalo na prijevaran način, i
 - s druge strane, da nadležna ustanova države članice izdavateljice nije provela takvo preispitivanje te da u razumnom roku nije zauzela stajalište o tim dokazima i predmetne potvrde, po potrebi, poništila ili ukinula.
2. Članak 11. stavak 1. Uredbe br. 574/72, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom br. 118/97, kako je izmijenjena Uredbom br. 647/2005, i načelo nadređenosti prava Unije treba tumačiti na način da im se u situaciji kada je u državi članici domaćinu protiv poslodavca donesena osuđujuća kaznena presuda utemeljena na konačnom utvrđenju da je počinjena prijevara kojim je to pravo povrijeđeno, protivu to da građanski sud te države članice, koji je u skladu s načelom nacionalnog prava u građanskom postupku vezan pravomoćnom kaznenom presudom, poslodavcu samo zbog te osuđujuće kaznene presude naloži da nadoknadi štetu radnicima ili tijelu mirovinskog osiguranja te iste države članice, koji su oštećeni tom prijevarom.

⁽¹⁾ SL C 283, 28. 8. 2017.
SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 2. travnja 2020. – Europska komisija protiv Republike Poljske, Komisija protiv Mađarske, Komisija protiv Češke Republike

(Spojeni predmeti C-715/17, C-718/17 i C-719/17) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice – Odluke (EU) 2015/1523 i (EU) 2015/1601 – Članak 5. stavci 2. i 4. do 11. svake od tih odluka – Privremene mjere u području međunarodne zaštite u korist Helenske Republike i Republike Italije – Krizna situacija zbog iznenadnog priljeva državljana trećih zemalja na državno područje određenih država članica – Premještanje tih državljana na državna područja drugih država članica – Postupak premještanja – Obveza država članica da u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, navedu broj podnositelja zahtjeva koji se mogu brzo premjestiti na njihovo državno područje – Naknadne obveze s ciljem stvarnog premještanja – Interesi država članica koji se odnose na nacionalnu sigurnost i javni poredak – Mogućnost da se država članica poziva na članak 72. UFEU a kako ne bi primijenila obvezujuće pravne akte Unije)

(2020/C 222/03)

Jezici postupka: češki, mađarski i poljski

Stranke

(predmet C-715/17)

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils i A. Tokár, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnici: E. Borawska-Kędzierska i B. Majczyna, agenti)

Intervenijenti u potporu Republici Poljskoj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš i A. Brabcová, agenti), Mađarska (zastupnik: M. Z. Fehér, agent)

(predmet C-718/17)

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Z. Malůšková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils i A. Tokár, agenti)

Tuženik: Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér i G. Koós, agenti)

Intervenijenti u potporu Mađarskoj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil, J. Pavliš i A. Brabcová, agenti), Republika Poljska (zastupnici: E. Borawska-Kędzierska i B. Majczyna, agenti)

(predmet C-719/17)

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Z. Malušková, A. Stobiecka-Kuik, G. Wils i A. Tokár, agenti)

Tuženik: Češka Republika, représentée par M. Smolek, J. Vlácil i J. Pavliš ainsi que par Mme A. Brabcová, en qualité d'agents,

Intervenijenti u potporu Češkoj Republici: Mađarska (zastupnik: M. Z. Fehér, agent), Republika Poljska (zastupnici: E. Borawska-Kędzierska i B. Majczyna, agenti)

Izreka

1. Predmeti C-715/17, C-718/17 i C-719/17 spajaju se u svrhu presude.
2. Time što nije u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, navela odgovarajući broj podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji se mogu brzo premjestiti na njezino državno područje, Republika Poljska je povrijedila, od 16. ožujka 2016., obveze koje ima na temelju članka 5. stavka 2. Odluke Vijeća (EU) 2015/1523 od 14. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke i članka 5. stavka 2. Odluke Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke kao i, posljedično, naknadne obveze premještanja koje ima na temelju članka 5. stavaka 4. do 11. svake od tih dviju odluka.
3. Time što nije u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, navela odgovarajući broj podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji se mogu brzo premjestiti na njezino državno područje, Mađarska je povrijedila, od 25. prosinca 2015., obveze koje ima na temelju članka 5. stavka 2. Odluke 2015/1601 kao i, posljedično, naknadne obveze premještanja koje ima na temelju članka 5. stavaka 4. do 11. te odluke.
4. Time što nije u redovitim vremenskim razmacima, a najmanje svaka tri mjeseca, navela odgovarajući broj podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji se mogu brzo premjestiti na njezino državno područje, Češka Republika je povrijedila, od 13. kolovoza 2016., obveze koje ima na temelju članka 5. stavka 2. Odluke 2015/1523 i članka 5. stavka 2. Odluke 2015/1601 kao i, posljedično, naknadne obveze premještanja koje ima na temelju članka 5. stavaka 4. do 11. Odluke 2015/1601 svake od tih dviju odluka.
5. Republici Poljskoj se nalaže snošenje, osim vlastitih troškova u predmetima C-715/17, C-718/17 i C-719/17, i troškova Europske komisije u predmetu C-715/17.
6. Mađarskoj se nalaže snošenje, osim vlastitih troškova u predmetima C-715/17, C-718/17 i C-719/17, i troškova Europske komisije u predmetu C-718/17.
7. Češkoj Republici se nalaže snošenje, osim vlastitih troškova u predmetima C-715/17, C-718/17 i C-719/17, i troškova Europske komisije u predmetu C-719/17.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid – Španjolska) – Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez i dr. (C-429/18) protiv Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Spojeni predmeti C-103/18 i C-429/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 5. – Pojam „uzastopni ugovori o radu ili radni odnosi na određeno vrijeme” – Poslodavčevo nepoštovanje zakonskog roka za konačno popunjavanje radnog mjesta na kojem je privremeno zaposlen radnik na određeno vrijeme – Prešutno obnavljanje radnog odnosa iz godine u godinu – Radnik na određeno vrijeme koji je zaposlen na istom radnom mjestu u okviru dvaju uzastopnih imenovanja – Pojam „objektivni razlozi” koji opravdavaju obnavljanje uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Poštovanje razloga za zapošljavanje predviđenih nacionalnim zakonodavstvom – Konkretna analiza koja otkriva da je svrha uzastopnog obnavljanja radnih odnosa na određeno vrijeme zadovoljavanje poslodavčevih stalnih i trajnih potreba za osobljem – Mjere za sprečavanje i, prema potrebi, sankcioniranje zlouporaba koje proizlaze iz primjene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Postupci odabira kojima je svrha konačno popunjavanje radnih mjesta na kojima su privremeno zaposleni radnici na određeno vrijeme – Promjena statusa radnika na određeno vrijeme u status „osoblja zaposlenog na neodređeno vrijeme koje nije trajne naravi” – Dodjela radniku naknade istovrijedne onoj koja se isplaćuje u slučaju nezakonitog otkaza – Primjenjivost Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme unatoč činjenici da je radnik pristao na uzastopna obnavljanja ugovora o radu na određeno vrijeme – Članak 5. stavak 1. – Nepostojanje obveze za nacionalne sudove da ne primijene nesukladan nacionalni propis)

(2020/C 222/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid, Juzgado Contencioso-Administrativo n° 14 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Domingo Sánchez Ruiz (C-103/18), Berta Fernández Álvarez i dr. (C-429/18)

Tuženik: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Izreka

1. Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da države članice i/ili socijalni partneri iz pojma „uzastopni ugovori ili radni odnosi na određeno vrijeme” u smislu te odredbe ne mogu isključiti situaciju u kojoj je radnik – koji je zaposlen na temelju radnog odnosa na određeno vrijeme, tj. dok se slobodno radno mjesto na kojem je zaposlen ne popuni konačno – bio u okviru nekoliko imenovanja zapošlavan na istom radnom mjestu neprekinuto nekoliko godina te stalno i neprekinuto obavljao iste zadaće, pri čemu je dugotrajno zadržavanje tog radnika na tom slobodnom radnom mjestu posljedica poslodavčeva nepoštovanja svoje zakonske obveze da u propisanom roku organizira postupak odabira radi konačnog popunjavanja tog slobodnog radnog mjesta, a radnikov radni odnos zbog toga je bio prešutno produljivan iz godine u godinu.
2. Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70, treba tumačiti na način da mu se protive nacionalno zakonodavstvo i sudska praksa na temelju kojih se uzastopno obnavljanje radnih odnosa na određeno vrijeme smatra opravdanim „objektivnim razlozima” u smislu stavka 1. točke (a) tog članka samo zato što je to obnavljanje opravdano razlozima zapošljavanja koje predviđa to zakonodavstvo, tj. razlozima nužnosti ili hitnosti ili radi određenih privremenih, povremenih ili izvanrednih programa, jer takvo nacionalno zakonodavstvo ili sudska praksa ne sprečava dotičnog poslodavca da u praksi na stalne i trajne potrebe za osobljem odgovori takvim obnavljanjima.

3. Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70, treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu da ocijeni, u skladu sa svim primjenjivim pravilima svojeg nacionalnog prava, jesu li organizacija postupaka odabira radi konačnog popunjavanja radnih mjesta na kojima su zaposleni radnici u okviru radnih odnosa na određeno vrijeme, promjena statusa tih radnika u status „osoblja zaposlenog na neodređeno vrijeme koje nije trajne naravi” i dodjela tim radnicima naknade jednakovrijedne onoj koja se isplaćuje u slučaju nezakonitog otkaza prikladne mjere za sprečavanje i, prema potrebi, sankcioniranje zlorabab koje proizlaze iz primjene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme ili ogovarajuće pravne mjere u smislu te odredbe.
4. Članak 2., članak 3. stavak 1. i članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70, treba tumačiti na način da, u slučaju da javni poslodavac zlorabotreblljava uzastopne radne odnose na određeno vrijeme, činjenica da je dotični radnik pristao na uspostavu i/ili obnavljanje tih radnih odnosa ne može, s tog stajališta, ponašanju tog poslodavca oduzeti svaki zlorababni karakter, tako da se Okvirni sporazum ne bi primjenjivao na situaciju tog radnika.
5. Pravo Unije treba tumačiti na način da nacionalnom sudu koji odlučuje u sporu između radnika i njegova javnog poslodavca ne nalaže da ne primijeni nacionalni propis koji nije u skladu s člankom 5. stavkom 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70.

(¹) SL C 161, 7. 5. 2018.
SL C 373, 15. 10. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – Gazdasági Versenyhivatal protiv Budapest Bank Nyrt. i dr.

(Predmet C-228/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Članak 101. stavak 1. UFEU a – Sustavi kartičnog plaćanja – Međubankovni sporazum kojim se određuje visina međubankovnih naknada – Sporazum kojim se tržišno natjecanje ograničava s obzirom na cilj i s obzirom na posljedicu – Pojam ograničenja tržišnog natjecanja „s obzirom na cilj”)

(2020/C 222/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gazdasági Versenyhivatal

Tuženici: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Izreka

1. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da se za isto protutržišno ponašanje smatra da ograničava tržišno natjecanje istodobno i s obzirom na cilj i s obzirom na posljedicu u smislu te odredbe.

2. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da se međubankovni sporazum, kojim se na isti iznos određuje međubankovna naknada koja se u slučaju izvršenja transakcije kartičnog plaćanja isplaćuje bankama izdavateljicama takvih kartica koje nude društva za kartično plaćanje koja djeluju na dotičnom nacionalnom tržištu, ne može kvalificirati sporazumom koji „s obzirom na cilj” može spriječiti, ograničiti ili narušiti tržišno natjecanje u smislu te odredbe, osim ako se za taj sporazum, s obzirom na njegov tekst, na njegove ciljeve i na njegov kontekst, može smatrati da je dovoljno štetan za tržišno natjecanje kako bi ga se takvim kvalificiralo, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski gradski sud – Bugarska) – Komisija za protivodještviye na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imušestvo protiv BP, AB, PB, „Trast B” OOD, „Agro In 2001” EOOD, „ACounT Service 2009” EOOD, „Invest Management” OOD, „Estate” OOD, „Bromak” OOD, „Bromak Finance” EAD, „Viva Telekom Bulgaria” EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania” AD, „Hedge Investment Bulgaria” AD, „Kemira” OOD, „Dunarit” AD, „Technologischen Zentar-Institut Po Mikroelektronika” AD, „Evrobild 2003” EOOD, „Technotel Invest” AD, „Ken Trade” EAD, „Konsult Av” EOOD, Louvriier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreño Ventures Ltd

(Predmet C-234/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Postupak oduzimanja nezakonito stečene imovine bez osuđujuće kaznene presude – Direktiva 2014/42/EU – Područje primjene – Okvirna odluka 2005/212/PUP)

(2020/C 222/06)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofiyski gradski sud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Komisija za protivodještviye na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imušestvo

Tuženici: BP, AB, PB, „Trast B” OOD, „Agro In 2001” EOOD, „ACounT Service 2009” EOOD, „Invest Management” OOD, „Estate” OOD, „Bromak” OOD, „Bromak Finance” EAD, „Viva Telekom Bulgaria” EOOD, „Balgarska Telekomunikationna Kompania” AD, „Hedge Investment Bulgaria” AD, „Kemira” OOD, „Dunarit” AD, „Technologischen Zentar Institut Po Mikroelektronika” AD, „Evrobild 2003” EOOD, „Technotel Invest” AD, „Ken Trade” EAD, „Konsult Av” EOOD, Louvriier Investments Company 33 SA, EFV International Financial Ventures Ltd, Interv Investment SARL, LIC Telecommunications SARL, V Telecom Investment SCA, V2 Investment SARL, Empreño Ventures Ltd

uz sudjelovanje: Corporate Commercial Bank, u likvidaciji

Izreka

Okvirnu odluku Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom treba tumačiti na način da joj se ne protivi propis države članice koji predviđa da oduzimanje nezakonito stečene imovine nalaže nacionalni sud nakon postupka koji ne ovisi ni o utvrđivanju kaznenog djela ni, a fortiori, o donošenju osuđujuće presude protiv navodnih počinitelja takvog kaznenog djela.

(¹) SL C 240, 9. 7. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – PG protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Predmet C-406/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička politika azila i supsidijarne zaštite – Zajednički postupci za priznavanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članak 46. stavak 3. – Potpuno i ex nunc razmatranje – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na učinkovit pravni lijek – Ovlasti i dužnosti prvostupanjskog suda – Nepostojanje ovlasti izmjene odluka nadležnih tijela u području međunarodne zaštite – Nacionalni propis koji predviđa obvezu donošenja odluke u roku od 60 dana)

(2020/C 222/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PG

Tuženik: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Izreka

1. Članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se sudovima dodjeljuje isključivo ovlast poništenja odluka nadležnih tijela u području međunarodne zaštite, ali ne i ovlast izmjene tih odluka. Međutim, u slučaju vraćanja predmeta nadležnom upravnom tijelu, nova odluka mora se donijeti u kratkom roku i u skladu s ocjenama iz presude kojom se prethodna odluka poništava. Nadalje, ako nacionalni sud utvrdi, nakon potpunog i *ex nunc* razmatranja svih relevantnih činjeničnih i pravnih pitanja koja je iznio podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu, da mu – primjenom kriterija iz Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite – valja priznati takvu zaštitu zbog razloga koji iznosi u prilog tom zahtjevu, ali da je upravno tijelo naknadno donijelo suprotnu odluku, pri čemu nije u tu svrhu dokazalo da su se pojavila nova pitanja koja zahtijevaju novu ocjenu potreba za međunarodnom zaštitom dotičnog podnositelja zahtjeva, taj sud mora, ako mu nacionalno pravo ne pruža nikakvo sredstvo kojim bi prisilio na poštovanje svoje ranije donesene presude, izmijeniti s njome neusklađenu odluku i zamijeniti je vlastitom odlukom o zahtjevu za međunarodnu zaštitu, prema potrebi ne primjenjujući nacionalni propis koji bi mu zabranjivao takvo postupanje.
2. Članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji sudu nameće rok od 60 dana za odlučivanje o pravnom lijeku protiv odluke o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu, pod uvjetom da taj sud u spomenutom roku može osigurati djelotvornost materijalnih pravila i postupovnih jamstava koja podnositelju zahtjeva priznaje pravo Unije. U protivnom, navedeni sud dužan je ne primijeniti nacionalni propis kojim se utvrđuje rok za donošenje presude i nakon njegova isteka donijeti presudu što je moguće prije.

⁽¹⁾ SL C 311, 3. 9. 2018.

Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofija-grad – Bugarska) – „GVC Services (Bulgaria)” EOOD protiv Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

(Predmet C-458/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica – Direktiva 2011/96/EU – Članak 2. točka (a) podtočke i. i iii., Prilog I. dio A točka (ab) i dio B zadnja alineja – Pojmovi „trgovačka društva koja su osnovana u skladu s pravom Ujedinjene Kraljevine” i „corporation tax u Ujedinjenoj Kraljevini” – Društva sa sjedištem u Gibraltaru koja ondje podliježu porezu na dobit)

(2020/C 222/08)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofija-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „GVC Services (Bulgaria)” EOOD

Tuženik: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика” – Sofija

Izreka

Članak 2. točku (a) podtočke i. i iii. Direktive Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica, u vezi s njezinim Prilogom I. dijelom A točkom (ab) i dijelom B zadnjom alinejom, treba tumačiti na način da se pojmovi „trgovačka društva koja su osnovana u skladu s pravom Ujedinjene Kraljevine” i „corporation tax u Ujedinjenoj Kraljevini”, koji se nalaze u tim odredbama, ne odnose na društva koja su osnovana u Gibraltaru i koja ondje podliježu porezu na dobit.

⁽¹⁾ SL C 341, 24. 9. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Cluj – Rumunjska) – AU protiv Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

(Predmet C-500/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Sloboda poslovnog nastana – Slobodno pružanje usluga – Tržišta financijskih instrumenata – Direktiva 2004/39/EZ – Pojmovi „mali ulagatelj” i „potrošač” – Pretpostavke za pozivanje na svojstvo potrošača – Utvrđivanje nadležnosti za odlučivanje o zahtjevu)

(2020/C 222/09)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AU

Tuženici: Reliantco Investments LTD, Reliantco Investments LTD Limassol Sucursala București

Izreka

1. Članak 17. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se fizička osoba koja na temelju ugovora poput financijskog ugovora za razlike sklopljenog s financijskim društvom izvršava financijske transakcije posredstvom tog društva može smatrati „potrošačem” u smislu te odredbe ako sklapanje tog ugovora nije obuhvaćeno njezinom profesionalnom djelatnošću, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. U svrhu te kvalifikacije, s jedne strane, u načelu nisu kao takvi relevantni čimbenici poput činjenice da je navedena osoba izvršila velik broj transakcija u relativno kratkom razdoblju ili da je u te transakcije uložila velike iznose i, s druge strane, u načelu nije kao takva relevantna činjenica da je ta ista osoba „mali ulagatelj” u smislu članka 4. stavka 1. točke 12. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/39/EZ od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ.
2. Uredbu br. 1215/2012 treba tumačiti na način da se, u svrhu utvrđivanja nadležnog suda, na potrošačevu tužbu zbog građanske odgovornosti za štetnu radnju primjenjuje poglavlje II. odjeljak 4. te uredbe ako je ta tužba neodvojivo povezana s ugovorom koji je potrošač stvarno sklopio s prodavateljem robe ili pružateljem usluga, što je na nacionalnom sudu da provjeri.

(¹) SL C 381, 22. 10. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – LH protiv Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Predmet C-564/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Politika azila – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Zahtjev za međunarodnu zaštitu – Članak 33. stavak 2. – Razlozi za nedopuštenost – Nacionalni propis koji predviđa nedopuštenost zahtjeva ako je podnositelj zahtjeva došao u predmetnu državu članicu preko države u kojoj nije izložen progonu ili opasnosti od teške štete ili ako ta država dodjeljuje dostatnu zaštitu – Članak 46. – Pravo na učinkovit pravni lijek – Sudski nadzor nad upravnim odlukama o nedopuštenosti zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Osmodnevni rok za odlučivanje – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)

(2020/C 222/10)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LH

Tuženik: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Izreka

1. Članak 33. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se dopušta odbacivanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu kao nedopuštenog zbog toga što je podnositelj zahtjeva došao na područje predmetne države članice preko države u kojoj nije izložen progonu ili opasnosti od nastanka teške štete ili u kojoj mu je osigurana dostatna razina zaštite.

2. Članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32, s obzirom na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji sudu kojem je podnesen pravni lijek protiv odluke kojom je zahtjev za međunarodnu zaštitu odbačen kao nedopušten određuje rok od osam dana za odlučivanje, s obzirom na to da taj sud u takvom roku nije u mogućnosti osigurati djelotvornost materijalnih pravila i postupovnih jamstava koja pravo Unije priznaje podnositelju zahtjeva.

(¹) SL C 436, 3. 12. 2018.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesgerichtshof – Njemačka) – Coty Germany GmbH protiv Amazon Services Europe Sàrl,
Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl**

(Predmet C-567/18) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Članak 9. – Uredba
(EU) 2017/1001 – Članak 9. – Prava koja proizlaze iz žiga – Uporaba – Skladištenje proizvoda radi
njihova nuđenja ili stavljanja na tržište – Skladištenje radi otpreme proizvoda koji povređuju pravo žiga, a
prodaju se na internetskom tržištu)**

(2020/C 222/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Coty Germany GmbH

Druge stranke u revizijskom postupku: Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl

Izreka

Članak 9. stavak 2. točku (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu [Europske unije] i članak 9. stavak 3. točku (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije treba tumačiti na način da osobu koja za treće strane skladišti proizvode kojima se povređuje pravo žiga, a da nema saznanja o toj povredi, ne treba smatrati držateljem tih proizvoda u svrhu njihova nuđenja ili stavljanja na tržište u smislu tih odredbi, ako ih sama ta osoba ne skladišti u te svrhe.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. ožujka 2020. – ClientEarth protiv Europske komisije**(Predmet C-612/18 P) ⁽¹⁾**

(Žalba – Pristup dokumentima institucija – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 4. stavak 1. točka (a) treća alineja i stavak 6. – Izuzeća od prava na pristup – Zaštita javnog interesa u pogledu međunarodnih odnosa – Dokumenti koje je izradila pravna služba Europske komisije u vezi s mehanizmom rješavanja sporova između ulagača i država i sa sustavom sudova za ulaganja u trgovačkim sporazumima Europske unije – Djelomično odbijanje pristupa)

(2020/C 222/12)

Jezik postupka: engleski

StrankeŽalitelj: ClientEarth (zastupnici: O. W. Brouwer i E. M. Raedts, *advocaten*, i N. Frey, *solicitor*)Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz, F. Clotuche-Duvieusart i C. Ehrbar, *agenti*)**Izreka**

1. Žalba se odbija.
2. Organizaciji ClientEarth nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 93, 11. 3. 2019.

Presuda Suda (peto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta domstolen – Švedska) – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) protiv Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Predmet C-753/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29/EZ – Članak 3. stavak 1. – Direktiva 2006/115/EZ – Članak 8. stavak 2. – Pojam „priopćavanje javnosti” – Društvo za iznajmljivanje automobila od kojih svaki ima radijski prijamnik kao standardnu opremu)

(2020/C 222/13)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Tuženici: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Izreka

Članak 3. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog prava i srodnih prava u informacijskom društvu i članak 8. stavak 2. Direktive 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenima autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva moraju se tumačiti tako da iznajmljivanje automobila opremljenih radijskim prijamnicima nije priopćavanje javnosti u smislu tih odredbi.

(¹) SL C 65, 18. 2. 2019.

**Presuda Suda (sedmo vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Koblenz – Njemačka) – Stadtwerke Neuwied GmbH protiv RI**

(Predmet C-765/18) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2003/55/EZ – Zajednička pravila za unutarnje tržište
prirodnog plina – Zaštita potrošača – Članak 3. stavak 3. i Prilog A točka (b) – Transparentnost općih
uvjeta ugovora – Obveza pravodobnog informiranja potrošača odmah nakon povećanja cijene)**

(2020/C 222/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Koblenz

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stadtwerke Neuwied GmbH

Tuženik: RI

Izreka

Članak 3. stavak 3. Direktive 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 98/30/EZ, u vezi s točkama (b) i (c) njezina Priloga A, treba tumačiti na način da, kada tarifne izmjene o kojima kupci nisu osobno obaviješteni opskrbljivač plinom zadnjeg izbora izvrši s isključivim ciljem prebacivanja povećanja troška nabave prirodnog plina, bez ostvarivanja dobiti, valjanost predmetnih tarifnih izmjena nije uvjetovana time da je taj opskrbljivač poštovao obveze transparentnosti i informiranja propisane tim odredbama, pod uvjetom da kupci u svakom trenutku mogu raskinuti ugovor i da imaju na raspolaganju odgovarajuća pravna sredstva za ostvarivanje naknade štete koju su eventualno pretrpjeli zbog toga što nisu bili osobno obaviješteni o izmjenama.

(¹) SL C 112, 25. 3. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil supérieur de la Sécurité sociale – Luksemburg) – Caisse pour l'avenir des enfants protiv FV, GW

(Predmet C-802/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 45. UFEU-a – Socijalna sigurnost radnika migranata – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 1. točka (i) – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 2. točka 2. – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavak 2. – Obiteljski doplati – Pojam „članovi obitelji” – Isključenje djeteta bračnog druga radnika nerezidenta – Razlika u postupanju u odnosu na dijete bračnog druga radnika rezidenta – Opravdanje)

(2020/C 222/15)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caisse pour l'avenir des enfants

Tuženici: FV, GW

Izreka

1. Članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 2. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji treba tumačiti na način da obiteljski doplati povezani s činjenicom da pogranični radnik u državi članici obavlja djelatnost zaposlene osobe predstavlja socijalnu povlasticu u smislu tih odredbi.
2. Članak 1. točku (i) i članak 67. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, u vezi s člankom 7. stavkom 2. Uredbe br. 492/2011 i člankom 2. točkom 2. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da im se protive odredbe države članice u skladu s kojima pogranični radnici imaju pravo na obiteljski doplati povezan sa svojim obavljanjem djelatnosti zaposlene osobe u toj državi članici samo za vlastitu djecu, pri čemu su isključena djeca njihova bračnog druga s kojom spomenuti radnici nisu u srodstvu, ali ih uzdržavaju, dok sva djeca koja borave u toj državi članici imaju pravo na taj doplati.

⁽¹⁾ SL C 82, 4. 3. 2019.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 19. ožujka 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña – Španjolska) – Compañía de Tranvías de La Coruña, SA protiv Ayuntamiento de A Coruña

(Predmet C-45/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 1370/2007 – Usluge javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika – Članak 8. – Prijelazno uređenje – Članak 8. stavak 3. – Istek ugovorâ o javnim uslugama – Izračun najduljeg trajanja ugovorâ utvrđenog na 30 godina – Određivanje datuma od kojeg počinje teći najdulje trajanje od 30 godina)

(2020/C 222/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso Administrativo nº 2 de A Coruña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Compañía de Tranvías de La Coruña, SA

Tuženik: Ayuntamiento de A Coruña

Izreka

Članak 8. stavak 3. drugi podstavak drugu rečenicu Uredbe br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 treba tumačiti na način da najdulje trajanje od 30 godina, predviđeno tom odredbom za ugovore iz članka 8. stavka 3. prvog podstavka točke (b) te uredbe, počinje teći od dana stupanja na snagu navedene uredbe.

⁽¹⁾ SL C 155, 6. 5. 2019.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Milano – Italija) – Condominio di Milano, via Meda protiv Eurothermo SpA

(Predmet C-329/19) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Direktiva 93/13/EEZ – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Članak 1. stavak 1. – Članak 2. točka (b) – Pojam „potrošač” – Zajednica suvlasnika zgrade)

(2020/C 222/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Condominio di Milano, via Meda

Tuženik: Eurothermo SpA

Izreka

Članak 1. stavak 1. i članak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalna sudska praksa koja zakonodavstvo kojim se ta direktiva prenosi u interno pravo tumači na način da se pravila kojima se štite potrošači koje ona sadržava također primjenjuju na ugovor koji sklopi pravni subjekt, kao što je *condominio* u talijanskom pravu, s prodavateljem robe ili pružateljem usluga, čak i ako takav pravni subjekt ne potpada pod područje primjene navedene direktive.

(¹) SL C 288, 26. 8. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 2. travnja 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vrhovni sud – Hrvatska) – kazneni postupak protiv I. N.-a

(Predmet C-897/19 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Sporazum o EGP-u – Nediskriminacija – Članak 36. – Slobodno pružanje usluga – Područje primjene – Sporazum između Europske unije, Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine – Sporazum o postupku predaje između država članica Europske unije i Islanda i Norveške – Izručenje islandskog državljanina trećoj državi – Zaštita državljanina države članice od izručenja – Nepostojanje istovjetne zaštite državljanina druge države – Islandski državljanin kojem je prije stjecanja islandskog državljanstva na temelju nacionalnog prava odobren azil – Ograničenje slobodnog kretanja – Opravdanje koje se temelji na sprečavanju nekažnjavanja – Proporcionalnost – Provjera jamstava propisanih člankom 19. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima)

(2020/C 222/18)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovni sud

Stranke glavnog postupka

I.N.

uz sudjelovanje: Ruske Federacije

Izreka

Pravo Unije, a osobito članak 36. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. i članak 19. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da, kada je državi članici u koju je došao državljanin države članice Europskog udruženja slobodne trgovine (EFTA) – koja je stranka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru i s kojom je Europska unija sklopila Sporazum o postupku predaje – upućen zahtjev treće države za izručenje na temelju Europske konvencije o izručenju, potpisane u Parizu 13. prosinca 1957., i kada je tom državljaninu ta država EFTA-e, prije nego što je stekao njezino državljanstvo, odobrila azil upravo zbog kaznenog progona koji se protiv njega vodi u državi koja je uputila zahtjev za izručenje, na nadležnom je tijelu države članice od koje se traži izručenje da provjeri da se njime ne bi ugrozila prava iz navedenog članka 19. stavka 2. Povelje o temeljnim pravima, pri čemu je odobrenje azila osobito važan element u okviru te provjere. Prije razmatranja izvršenja zahtjeva za izručenje, država članica od koje se traži izručenje u svakom je slučaju obvezna izvijestiti tu državu EFTA-e i, ovisno o okolnostima, na njezin zahtjev predati joj navedenog državljanina, u skladu s odredbama Sporazuma o postupku predaje, pod uvjetom da je navedena država EFTA-e, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, nadležna za kazneni progon tog državljanina za djelo počinjeno izvan svojeg državnog područja.

(¹) SL C 45, 10. 2. 2020.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Finanzamt Kiel protiv Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH**

(Predmet C-141/20)

(2020/C 222/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u revizijskom postupku: Finanzamt Kiel

Druga stranka u revizijskom postupku: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 4. drugi podstavak u vezi s člankom 21. stavkom 1. točkom (a) i stavkom 3. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da te odredbe dopuštaju državi članici da umjesto PDV grupe (integrirane grupe) kao poreznog obveznika odredi člana PDV grupe (nositelja integrirane grupe)?
2. Ako je odgovor na 1. pitanje niječan: može li se u tom slučaju pozivati na članak 4. stavak 4. drugi podstavak u vezi s člankom 21. stavkom 1. točkom (a) i stavkom 3. Direktive 77/388/EEZ?
3. Treba li prilikom ocjene koju je potrebno provesti u skladu s točkom 46. presude Suda Larentia + Minerva ⁽²⁾, s obzirom na činjenicu je li zahtjev financijske integracije sadržan u članku 2. stavku 2. točki 2. prvoj rečenici Umsatzsteuergesetza (Zakon o porezu na promet) dopuštena nužna i odgovarajuća mjera za postizanje ciljeva sprječavanja nepravednog postupanja i zlorabe ili borbe protiv utaje ili izbjegavanja poreza, primijeniti restriktivan ili ekstenzivan kriterij?
4. Treba li članak 4. stavak 1. i stavak 4. prvi podstavak Direktive 77/388/EEZ tumačiti na način da te odredbe dopuštaju državi članici da na temelju provedenog utvrđenja uobičajeno smatra da neka osoba nije samostalna u smislu članka 4. stavka 1. Direktive 77/388/EEZ ako je financijski, gospodarski i organizacijski tako integrirana u poduzeće drugog poduzetnika (nositelja integrirane skupine) da nositelj integrirane skupine u odnosu na tu osobu može ostvarivati svoju volju i time tu osobu spriječiti u donošenju drukčije odluke?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.).

⁽²⁾ Presuda Suda od 16. srpnja 2015. (C-108/14 i C-109/14, EU:C:2015:496)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2020. uputio Rechtbank Rotterdam (Nizozemska) –
Stichting Rookpreventie Jeugd i dr. protiv Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

(Predmet C-160/20)

(2020/C 222/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Rotterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Rookpreventie Jeugd i dr.

Tuženik: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Druga stranka u postupku: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftakfabrikanten (VSK)

Prethodna pitanja

1. Je li uređenje mjerne metode predviđene člankom 4. stavkom 1. Direktive 2014/40 ⁽¹⁾ na temelju ISO normi koje nisu javno dostupne u skladu s člankom 297. stavkom 1. UFEU-a (i Uredbom [EU] br. 216/2013 ⁽²⁾) i načelom transparentnosti na kojem se temelji?
2. Treba li ISO norme 4387, 10315, 8454 i 8243, na koje upućuje članak 4. stavak 1. Direktive 2014/40, tumačiti na način i primijeniti tako da se u okviru tumačenja i primjene članka 4. stavka 1. te direktive emisije katrana, nikotina i ugljikova monoksida ne moraju mjeriti (i provjeriti) samo u skladu s predviđenom metodom, nego se mogu, odnosno moraju mjeriti (i provjeriti) i na druge načine te s drugim intenzitetom?
3. a) Krši li članak 4. stavak 1. Direktive 2014/40 zahtjeve te direktive i njezin članak 4. stavak 2. kao i članak 5. stavak 3. Okvirne konvencije Svjetske zdravstvene organizacije o nadzoru nad duhanom jer je prilikom određivanja ISO normi navedenih u članku 4. stavku 1. Direktive 2014/40 sudjelovala industrija duhana?
- b) Krši li članak 4. stavak 1. Direktive 2014/40 zahtjeve te direktive, članak 114. stavak 3. UFEU-a, cilj Okvirne konvencije Svjetske zdravstvene organizacije o nadzoru nad duhanom kao i članke 24. i 35. Povelje jer se metodom mjerenja predviđenom tom odredbom ne mjere emisije cigareta s filtrima prilikom namjenske uporabe zbog toga što se tom metodom ne uzimaju u obzir učinci malih ventilacijskih otvora na filtru koji se pri namjenskoj uporabi uvelike prekriju usnama i prstima pušača?
4. a) Koja se alternativna mjerna metoda (i postupak provjere) može, odnosno mora primijeniti ako Sud na
 - 1. pitanje odgovori niječno?
 - 2. pitanje odgovori potvrdno?
 - 3.a) pitanje i/ili 3.b) odgovori potvrdno?
- b) u slučaju da Sud ne može odgovoriti na pitanje 4.a: je li riječ o situaciji u smislu članka 24. stavka 3. Direktive 2014/40 ako privremeno nema nikakve mjerne metode?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL 2014., L 127, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 216/2013 od 7. ožujka 2013. o elektroničkom izdanju Službenog lista Europske unije (SL 2013., L 69, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 16., sveza k 4., str. 7.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. travnja 2020. uputio Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) –
SIA „SS” protiv Valsts ieņēmumu dienests**

(Predmet C-175/20)

(2020/C 222/21)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „SS”

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Prethodna pitanja

1. Treba li zahtjeve utvrđene u Općoj uredbi o zaštiti podataka (¹) tumačiti na način da zahtjev za dostavu informacija koji je uputila Porezna uprava, poput spornog zahtjeva u ovom predmetu, na temelju kojeg se zahtijeva dostava informacija koje sadržavaju znatnu količinu osobnih podataka, treba ispunjavati zahtjeve utvrđene u Općoj uredbi o zaštiti podataka (osobito u njezinu članku 5. stavku 1.)?
2. Treba li zahtjeve utvrđene u Općoj uredbi o zaštiti podataka tumačiti na način da Porezna uprava može odstupiti od odredbi članka 5. stavka 1. navedene uredbe, čak i ako se propisima na snazi u Republici Latviji navedenoj upravi ne dodjeljuje takva ovlast?
3. S obzirom na zahtjeve utvrđene u Općoj uredbi o zaštiti podataka, postoji li legitiman cilj kojim se opravdava obveza – nametnuta zahtjevom za dostavu informacija poput spornog zahtjeva u ovom predmetu – pružanja svih zatraženih podataka u neograničenoj količini i vremenu, a da pritom nije utvrđen datum isteka roka za izvršenje navedenog zahtjeva za dostavu informacija?
4. S obzirom na zahtjeve utvrđene u Općoj uredbi o zaštiti podataka, postoji li legitiman cilj kojim se opravdava obveza – nametnuta zahtjevom za dostavu informacija poput spornog zahtjeva u ovom predmetu – pružanja svih zatraženih podataka, iako u zahtjevu za dostavu informacija nije navedena (ili je nepotpuno navedena) svrha dostave informacija?
5. S obzirom na zahtjeve utvrđene u Općoj uredbi o zaštiti podataka, postoji li legitiman cilj kojim se opravdava obveza – nametnuta zahtjevom za dostavu informacija poput spornog zahtjeva u ovom predmetu – pružanja svih zatraženih podataka, iako bi se to u praksi odnosilo na apsolutno sve osobe koje su objavile oglas u odjeljku „Osobna vozila” na nekom portalu?
6. Koje kriterije treba primijeniti kako bi se provjerilo osigurava li Porezna uprava na odgovarajući način, u svojstvu voditelja obrade, da je obrada podataka (uključujući prikupljanje informacija) u skladu sa zahtjevima utvrđenima u Općoj uredbi o zaštiti podataka?
7. Koje kriterije treba primijeniti kako bi se provjerilo je li zahtjev za dostavu informacija, poput spornog zahtjeva u ovom predmetu, odgovarajuće obrazložen i povremen?
8. Koje kriterije treba primijeniti kako bi se provjerilo provodi li se obrada osobnih podataka u mjeri u kojoj je to nužno i u skladu sa zahtjevima utvrđenim u Općoj uredbi o zaštiti podataka?

9. Koje kriterije treba primijeniti kako bi se provjerilo osigurava li Porezna uprava, u svojstvu voditelja obrade, usklađenost obrade podataka sa zahtjevima utvrđenima u članku 5. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka (pouzdanost)?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2020. uputio Nejvyšší soud České republiky
(Republika Češka) – VYSOČINA WIND a.s. protiv Česká republika – Ministerstvo životního prostředí**

(Predmet C-181/20)

(2020/C 222/22)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VYSOČINA WIND a.s.

Tuženik: Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 13. Direktive 2012/19/EU (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) tumačiti na način da mu se protivi to da država članica obavezu financiranja troškova prikupljanja, obrade, uporabe i za okoliš prihvatljivog zbrinjavanja OEEO-a koji potječe od fotonaponskih ploča stavljenih na tržište prije 1. siječnja 2013. naloži njihovim korisnicima, a ne proizvođačima?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li za ocjenu pretpostavki za odgovornost države članice za štetu prouzročenu pojedincu povredom prava Unije relevantna okolnost, kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, da je država članica sama odredila načine financiranja otpada od fotonaponskih ploča prije donošenja direktive kojom su fotonaponske ploče obuhvaćene propisom prava Unije i proizvođačima se nalaže obveza pokrivanja s tim povezanih troškova, uključujući i troškove u pogledu ploča koje su stavljene na tržište prije isteka roka za prenošenje direktive (i samim prihvaćanjem uređenja na razini prava Unije)?

(¹) SL 2012 L 197, str. 38. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 34., str. 194.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2020. uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky
(Slovačka) – HYDINA SK s.r.o. protiv Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**

(Predmet C-186/20)

(2020/C 222/23)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: HYDINA SK s.r.o.

Tuženik: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu uvodne izjave 25. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 ⁽¹⁾ od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost u kojoj se navodi da se „rokovi utvrđeni u ovoj Uredbi za osiguranje informacija smatraju najduljim rokovima koji se ne smiju prekršiti” tumačiti na način da je riječ o rokovima koji se ne smiju prekoračiti, a njihovo prekoračenje dovodi do nezakovitosti prekidanja poreznog nadzora?
2. Dovodi li nepoštovanje rokova za provedbu međunarodne razmjene informacija utvrđenih Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost do posljedice (sankcije) za tijelo koje prima zahtjev i tijelo koje podnosi zahtjev?
3. Može li se međunarodna razmjena informacija kojom se prekoračuju rokovi utvrđeni Uredbom Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevare u području poreza na dodanu vrijednost smatrati nezakonitim zadiranjem u prava poreznog obveznika?

⁽¹⁾ SL C 2010., L 268, str. 1.

OPĆI SUD

Rješenje Općeg suda od 14. svibnja 2020. – Bernis i dr. protiv SRB-a

(Predmet T-282/18) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje – Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Jedinstveni sanacijski mehanizam za kreditne institucije i određena investicijska društva (SRM) – Članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 – Postupak sanacije primjenjiv u slučaju da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti – Društvo majka i društvo kći – Utvrđenje od strane ESB-a da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti – Odluka SRB-a da ne donosi sanacijski program – Nepostojanje javnog interesa – Likvidacija u skladu s nacionalnim pravom – Dioničari – Nepostojanje izravnog utjecaja – Dopuštenost”)

(2020/C 222/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ernests Bernis (Jurmala, Latvija), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riga, Latvija), Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (zastupnici: J. De Carpentier, M. Meijer Timmerman Thijssen, A. Valavanidou, H. Ehlers i E. Muratori, agenti, uz asistenciju A. Rivas, odvjetnika, i B. Heenan, sollicitora)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska središnja banka (zastupnici: G. Marafioti, E. Koupepidou i J. Rodríguez Cárcamo, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje odluka SRB-a od 23. veljače 2018. kojima je isti odlučio da ne donosi sanacijske programe za ABLV Bank AS i njezino društvo kći, ABLV Bank Luxembourg SA, u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014, L 225, str. 1.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA i Cassandra Holding Company SIA snosit će vlastite troškove kao i troškove Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) i Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Rješenje Općeg suda od 6. svibnja 2020. – Sabo i dr. protiv Parlamenta i Vijeća**(Predmet T-141/19) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje – Okoliš – Energija – Direktiva (EU) 2018/2001 – Uključivanje šumske biomase među obnovljive izvore energije – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nedopuštenost”)**

(2020/C 222/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Peter Sabo (Tulčik, Slovačka) i 9 drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu rješenju (zastupnici: R. Smith, A. Dews, C. Day, *solicitors*, i D. Wolfe, QC, P. Lockley i B. Mitchell, *barristers*)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: I. McDowell, C. Ionescu Dima i A. Tamás, *agenti*), Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Lo Monaco i R. Meyer, *agenti*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi djelomičnog poništenja Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL 2018, L 328, str. 82.), u dijelu u kojem se njome među obnovljive izvore energije uključuje šumska biomasa.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak po zahtjevima za intervenciju koje su podnijeli Komisija, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification i Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network).
3. Peter Sabo i drugi tužitelji čija se imena nalaze u prilogu snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije.
4. Komisija, U. S. Industrial Pellet Association, Stichting Dutch Biomass Certification i Stichting RBCN (Rotterdam Biomass Commodities Network) snosit će svaki svoje vlastite troškove koji se odnose na zahtjeve za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 148, 29. 4. 2019.

Rješenje Općeg suda od 13. ožujka 2020. – Aurora protiv CPVO-a – SESVanderhave (M 02205)**(Predmet T-278/19) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje – Biljne sorte – Postupak za proglašenje ništavosti – Sorta šećerne repe M 02205 – Odluka o vraćanju predmeta nadležnoj službi CPVO-a radi daljnjeg odlučivanja u vezi sa žalbom – Članak 72. Uredbe (EZ) br. 2100/94 – Nepostojanje pravnog interesa – Ovlast preinačavanja – Tužba koja je djelomično nedopuštena i djelomično očito potpuno pravno neosnovana”)

(2020/C 222/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Aurora Srl (Padova, Italija) (zastupnik: L.-B. Buchman, odvjetnik)

Tuženik: Ured Zajednice za biljnu raznolikost (zastupnici: M. Ekvad, F. Mattina, M. Garcia Monco-Fuente i A. Weitz, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem CPVO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: SESVanderhave NV (Tienen, Belgija) (zastupnik: P. de Jong, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 27. veljače 2019. (predmet A 10/2013-RENV), u vezi s postupkom za proglašenje ništavosti između društava Aurora i SESVanderhave.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Aurora Srl, Ured Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO) i SESVanderhave NV snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 213, 24. 6. 2019.

Rješenje Općeg suda od 13. svibnja 2020. – Lucaccioni protiv Komisije**(Predmet T-308/19) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje i naknadu štete – Javna služba – Akt koji se ne može pobijati – Pripremni akt – Nepodnošenje žalbe – Tužba koja je djelomično očito nedopuštena i djelomično nedopuštena”)

(2020/C 222/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Arnaldo Lucaccioni (San Benedetto del Tronto, Italija) (zastupnik: E. Bonanni, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i L. Vernier, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferro, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se zahtijeva, s jedne strane, poništenje Komisijinog akta od 11. siječnja 2019. o imenovanju novog liječničkog povjerenstva u okviru zahtjeva za priznavanje pogoršanja profesionalne bolesti koji je podnio tužitelj i, s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao djelomično očito nedopuštena i djelomično nedopuštena.
2. Arnaldu Lucaccioniju se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 230, 8. 7. 2019.

Tužba podnesena 6. svibnja 2020. – HB protiv EIB-a**(Predmet T-757/19)**

(2020/C 222/28)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: HB (zastupnik: C. Bernard-Glanz, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (EIB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 20. lipnja 2019. o odbijanju tužiteljeve pritužbe zbog uznemiravanja;
- naloži tuženiku plaćanje iznosa od 100 000 eura na ime naknade neimovinske štete, zajedno sa zakonskim kamatama od dana objave;
- naloži tuženiku plaćanje iznosa od 50 000 eura na ime naknade za gubitak prilike, zajedno sa zakonskim kamatama od dana objave presude do potpune isplate;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava osobe da se njezin predmet riješi na pravičan, nepristran i pažljiv način te na nedostatnom obrazloženju, jer (i.) odbor koji je istraživao njegove navode o uznemiravanju i zlostavljanju (a) nije rješavao predmet na pravičan, nepristran i pažljiv način, pokazivanjem ili odavanjem dojma pristranosti prema navodnim uznemiravateljima, iskrivljavanjem ili zanemarivanjem činjenica i dokaza te (b) nije naveo razloge, i jer je (ii.) pobijana odluka, s obzirom na to da je predsjednik EIB-a potvrdio izvješće odbora, sadržavala iste nedostatke.

2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na pogrešci u ocjeni i povredi EIB-ovog Kodeksa ponašanja osoblja i njegove Politike dostojanstva na radnom mjestu, jer je (i.) ponašanje navodnih uznemiravatelja prema tužitelju imalo usmeni i pisani oblik, bilo neprimjereno, trajalo je, ponavljalo se i bilo je ponižavajuće, (ii.) nekategoriziranjem spornih djela kao uznemiravanje, pojedinačno i zajednički, odbor pogriješio u ocjeni činjenica i prekršio Kodeks ponašanja osoblja i Politiku dostojanstva na radnom mjestu i jer je (iii.) potvrdivši izvješće, predsjednik EIB-a pogrešno utvrdio da tužitelj nije bio uznemiravan; i
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi prava na saslušanje i povredi povjerljivosti, jer (i.) tužitelju nije dana mogućnost da podnese svoja očitovanja na (a) sadržaj izjava navodnih uznemiravatelja i svjedoka pred odborom ili (b) ostale dokumente kojima se odbor koristio u svom izvješću radi davanja preporuka predsjedniku banke i jer je (ii.) odbor donio zaključke i podijelio ih s trećim osobama prije nego što je tužitelju dao mogućnost da podnese svoje očitovanja, to jest prije nego što je navodno dovršio svoje izvješće, i jer je (iii.) pobijana odluka, s obzirom na to da je predsjednik EIB-a potvrdio izvješće odbora, sadržavala iste nedostatke.

U potporu svom zahtjevu za naknadu štete, tužitelj tvrdi:

- da je pretrpio neimovinsku štetu koja se poništenjem pobijane odluke ne može popraviti;
- da mu je tuženik, odbivši njegov zahtjev za mirenje, protupravno oduzeo priliku da stvar riješi sporazumno i izbjegne postupak pred Općim sudom.

Tužba podnesena 16. travnja 2020. – Helenska Republika protiv Europske komisije

(Predmet T-217/20)

(2020/C 222/29)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: E. Tsaousi, A. Vasilopoulou i E. Krompa)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi spornu odluku ⁽¹⁾ u dijelu u kojem su njome isključeni iz financiranja Europske unije rashodi Helenske Republike u ukupnom bruto iznosu od 9 657 608,85 eura, koji odgovara ukupnom neto iznosu od 9 590 402,53 eura, nastali i prijavljeni u okviru EPFRR-a u vezi s mjerama 123A, 125A, 321 i 322 programa za ruralni razvoj za razdoblje 2007. – 2013., i mjerama 4.2, 4.3, 7.2 i 7.4 programa za ruralni razvoj za razdoblje 2014. – 2020., za financijske godine od 2011. do 2018., i
- naloži tuženiku snošenje troškova Helenske Republike.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvim tužbenim razlogom navodi se da je sporna odluka donesena oslanjanjem na pogrešno tumačenje i pogrešnu primjenu članka 34. stavka 7. Provedbene uredbe (EU) br. 908/2014 ⁽²⁾ jer su financijski ispravci postali nezakoniti kad je Komisija prekoračila svoje ovlasti ocjene i jer je ta odluka nedovoljno obrazložena.

2. Drugim tužbenim razlogom navodi se nepostojanje pravne osnove za nametanje ispravka u vezi s rashodima nastalima više od 24 mjeseca prije obavijesti o prvim nalazima, povreda članka 52. stavka 4. Uredbe (EU) br. 1306/2013⁽³⁾ i činjenica da je Komisija prekoračila svoju nadležnost *ratione temporis* kad je nametnula sporne financijske ispravke.
3. Treći tužbeni razlog, koji se osobito odnosi na ispravak nametnut za mjere 125A i 123A, temelji se na povredi načela *ne bis in idem*, pravne sigurnosti, dobre uprave, legitimnih očekivanja država članica i proporcionalnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se osobito odnosi na ispravak za mjeru 125A, temelji se na povredi članka 24. stavka 2. točke (b) Uredbe (EU) br. 65/2011⁽⁴⁾, članka 43. Uredbe (EZ) br. 1974/2006 i odredbi nacionalnog programa za ruralni razvoj koji je Komisija odobrila za razdoblje 2007. – 2013., na nedostatnom obrazloženju u pogledu pravne osnove ispravka kao i nepostojanja pravne osnove i obrazloženja te na pogreški koja se tiče činjenica u pogledu nametnutog paušalnog financijskog ispravka i njegove stope (10 %).
5. Petim tužbenim razlogom, osobito u dijelu koji se odnosi na ispravak mjere 125A, navodi se da je sporna odluka donesena protivno članku 52. Uredbe (EU) br. 1306/2013, članku 34. Uredbe (EU) br. 908/2014 i Smjernicama C(2015) 3675 od 8. lipnja 2015., pravu na prethodno saslušanje i pravima obrane kao i načelima legitimnih očekivanja i proporcionalnosti. Također se zaključuje da je obrazloženje odluke nedostatno i da ona sadržava pogrešku koja se tiče činjenica.
6. Šesti tužbeni razlog odnosi se osobito na ispravak nametnut u odnosu na mjere 321 i 322, i temelji se na povredi članka 24. stavka 2. točke (b), Uredbe (EU) br. 65/2011 i Smjernica C(2015)3675 od 8. lipnja 2015., na pogreški koja se tiče činjenica, na pogrešnom obrazloženju i na povredi načela proporcionalnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog odnosi se osobito na ispravak za mjeru 123A. Tim tužbenim razlogom navodi se da je predmetni ispravak nametnut protivno članku 24. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 65/2011, članku 52. Uredbe br. 1306/2013 i članku 34. Uredbe 908/2014 zbog pogreške koja se tiče činjenica i nedostatnog obrazloženja. Njime se također navodi povreda prava na saslušanje i prava obrane na strani Helenske Republike kao i povreda načela proporcionalnosti.

(¹) Provedbena odluka Komisije (EU) 2020/201 od 12. veljače 2020. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 541) (SL 2020., L 42, str. 17.)

(²) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 908/2014 od 6. kolovoza 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu agencija za plaćanje i drugih tijela, financijskog upravljanja, poravnanja računa, pravila o kontroli, jamstava i transparentnosti (SL 2014., L 255, str. 59. i ispravak SL 2015., L 114, str. 25.)

(³) Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549. i ispravci SL 2014., L 61, str. 11., SL 2016., L 130, str. 6., SL 2017., L 327, str. 83., SL 2018., L 233, str. 3.)

(⁴) Uredba Komisije (EU) br. 65/2011 od 27. siječnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 vezano uz primjenu postupaka kontrole, kao i uvjeta višestruke sukladnosti u vezi s mjerama ruralnog razvoja (SL 2011., L 25, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 52., str. 289.).

Tužba podnesena 4. svibnja 2020. – JP protiv Komisije

(Predmet T-247/20)

(2020/C 222/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JP (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2020) 1195 *final* od 24. veljače 2020. kojom se odbija ponovni zahtjev za pristup dokumentima na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 – GESTDEM 2019/5394 do 5399; i
- naloži tuženiku plaćanje simboličnog iznosa od jednog eura radi naknade neimovinske štete koju je tužitelj pretrpio kao i svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) i članka 17. Uredbe (EZ) 1049/2001 u vezi sa zaštitom privatnosti i integriteta pojedinca.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 u vezi sa zaštitom procesa odlučivanja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 u vezi s djelomičnim pristupom i načelom proporcionalnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave.

Tužba podnesena 4. svibnja 2020. – Klymenko protiv Vijeća

(Predmet T-258/20)

(2020/C 222/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovyč Klymenko (Moskva, Rusija) (zastupnik: M. Phelippeau, odvjetnica)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbu Oleksandra Viktorovyča Klymenka proglasi dopuštenom;
- u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja,
- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini;
 - poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini;
 - naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova na temelju članaka 87. i 91. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u obrazloženju pobijanih akata. Tužitelj tvrdi da Vijeće nije poštovalo obvezu obrazlaganja pobijanih akata u pogledu osnovanosti mjere kao i u pogledu poštovanja prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu te provjera provedenih u tom smislu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju pogreške u ocjeni u ovom slučaju i zlouporabi ovlasti. Tužitelj tvrdi da je, vodeći računa o elementima koji su mu dostavljeni, Vijeće moglo samo utvrditi nepostojanje dovoljne činjenične osnove za kazneni postupak. Tužitelj je također istaknuo brojne povrede temeljnih prava iz kojih Vijeće nije izvuklo nikakav zaključak.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih prava jer pri donošenju tih akata nisu poštovana prava obrane ni pravo na djelotvornu sudsku zaštitu, kao ni pravo jednakosti oružja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku u zakonskoj osnovi jer članak 29. Ugovora o Europskoj uniji ne može biti dopuštena pravna osnova za mjeru ograničavanja donesenu protiv tužitelja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog prava na poštovanje vlasništva.

Tužba podnesena 6. svibnja 2020. – Rochem Group protiv EUIPO-a – Rochem Marine (ROCHEM)**(Predmet T-261/20)**

(2020/C 222/32)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Rochem Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: K. Guridi Sedlak, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Rochem Marine Srl (Genova, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija figurativnog žiga ROCHEM – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 151 485

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2020. u predmetu R 1547/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

- naloži EUIPO-u da donese novu odluku, kojom se odbija zahtjev za proglašavanje žiga ništavim podnesen u odnosu na međunarodnu registraciju žiga br. 1 151 485, također za razrede 11 i 40;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu, ako se druga stranka pred žalbenim vijećem uključi u postupak pred Općim sudom, da plate vlastite troškove i snose pristojbe i troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 18. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 64. stavaka 2. i 3. u vezi s člankom 198. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 6. svibnja 2020. – Rochem Group protiv EUIPO-a – Rochem Marine (ROCHEM)

(Predmet T-262/20)

(2020/C 222/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rochem Group AG (Zug, Švicarska) (zastupnik: K. Guridi Sedlak, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Rochem Marine Srl (Genova, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija verbalnog žiga ROCHEM – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 151 545

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2020. u predmetu R 1546/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u da donese novu odluku, kojom se odbija zahtjev za proglašavanje žiga ništavim podnesen u odnosu na međunarodnu registraciju žiga br. 1 151 545, također za razrede 11 i 40;
- naloži EUIPO-u i intervenijentu, ako se druga stranka pred žalbenim vijećem uključi u postupak pred Općim sudom, da plate vlastite troškove i snose pristojbe i troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 18. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 64. stavaka 2. i 3. u vezi s člankom 198. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Arbuzov protiv Vijeća**(Predmet T-267/20)**

(2020/C 222/34)

*Jezik postupka: češki***Stranke**

Tužitelj: Sergej Arbuzov (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽²⁾ u dijelu kojim se ti akti odnose na tužitelja;
- Vijeću Europske unije naloži snošenje vlastitih troškova kao i troškova postupka koje je imao tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu

- Tužitelj svoju tužbu među ostalim temelji na tome da Vijeće Europske unije, pri donošenju Odluke Vijeća (ZVSP) od 4. ožujka 2019. ⁽³⁾, Vijeće Europske unije nije postupalo s dužnom pažnjom jer prije donošenja pobijane odluke nije uzelo u obzir tužiteljeve tvrdnje ni dokaze koje je on podnio a koji mu idu u prilog, nego se ponajprije oslonilo na kratki sažetak koji je izradio ukrajinski glavni državni odvjetnik i nije zatražilo dopunu informacija o tijeku postupka u Ukrajini.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljeva prava vlasništva

- Tužitelj u tom pogledu tvrdi da su ograničenja koja su mu propisana neproporcionalna i nepotrebna te narušavaju jamstva međunarodnopravne zaštite njegova prava vlasništva.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih temeljnih prava koja su mu zajamčena Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda

- Tužitelj u tom pogledu tvrdi da mu se propisanim ograničenjima povrjeđuje njegovo pravo na pošteno suđenje, presumpcija nevinosti, pravo na obranu kao i pravo na zaštitu privatnog vlasništva.

⁽¹⁾ SL 2020., L 71, str. 10.

⁽²⁾ SL 2020., L 71, str. 1.

⁽³⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2019/354 od 4. ožujka 2019. o izmjeni Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2019., L 64, str. 7.)

Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Pšonka protiv Vijeća

(Predmet T-268/20)

(2020/C 222/35)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Artem Viktorovych Pšonka (Kramatorsk, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽²⁾ u dijelu kojim se ti akti odnose na tužitelja;
- Vijeću Europske unije naloži snošenje vlastitih troškova kao i troškova postupka koje je imao tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu

- Tužitelj svoju tužbu među ostalim temelji na tome da Vijeće Europske unije, pri donošenju Odluke Vijeća (ZVSP) od 4. ožujka 2019., Vijeće Europske unije nije postupalo s dužnom pažnjom jer prije donošenja pobijane odluke nije uzelo u obzir tužiteljeve tvrdnje ni dokaze koje je on podnio a koji mu idu u prilog, nego se ponajprije oslonilo na kratki sažetak koji je izradio ukrajinski glavni državni odvjetnik i nije zatražilo dopunu informacija o tijeku postupka u Ukrajini.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljeva prava vlasništva

- Tužitelj u tom pogledu tvrdi da su ograničenja koja su mu propisana neproporcionalna i nepotrebna te narušavaju jamstva međunarodnopravne zaštite njegova prava vlasništva.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih temeljnih prava koja su mu zajamčena Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda

- Tužitelj u tom pogledu tvrdi da mu se propisanim ograničenjima povrjeđuje njegovo pravo na pošteno suđenje, presumpcija nevinosti, pravo na obranu kao i pravo na zaštitu privatnog vlasništva.

⁽¹⁾ SL 2020., L 71, str. 10.

⁽²⁾ SL 2020., L 71, str. 1.

Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Pšonka protiv Vijeća

(Predmet T-269/20)

(2020/C 222/36)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Viktor Pavlovyč Pšonka (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini ⁽²⁾ u dijelu kojim se ti akti odnose na tužitelja;
- Vijeću Europske unije naloži snošenje vlastitih troškova kao i troškova postupka koje je imao tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu

- Tužitelj svoju tužbu među ostalim temelji na tome da Vijeće Europske unije, pri donošenju Odluke Vijeća (ZVSP) od 4. ožujka 2019. Vijeće Europske unije nije postupalo s dužnom pažnjom jer prije donošenja pobijane odluke nije uzelo u obzir tužiteljeve tvrdnje ni dokaze koje je on podnio a koji mu idu u prilog, nego se ponajprije oslonilo na kratki sažetak koji je izradio ukrajinski glavni državni odvjetnik i nije zatražilo dopunu informacija o tijeku postupka u Ukrajini.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljeva prava vlasništva

- Tužitelj u tom pogledu tvrdi da su ograničenja koja su mu propisana neproporcionalna i nepotrebna te narušavaju jamstva međunarodnopravne zaštite njegova prava vlasništva.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih temeljnih prava koja su mu zajamčena Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda

— Tužitelj u tom pogledu tvrdi da mu se propisanim ograničenjima povrjeđuje njegovo pravo na pošteno suđenje, presumpcija nevinosti, pravo na obranu kao i pravo na zaštitu privatnog vlasništva.

⁽¹⁾ SL 2020., L 71, str. 10.

⁽²⁾ SL 2020., L 71, str. 1.

Tužba podnesena 11. svibnja 2020. – Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture i Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts protiv Komisije

(Predmet T-278/20)

(2020/C 222/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd (Taizhou, Kina) i Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd (Ningbo, Kina) (zastupnici: K. Adamantopoulos i P. Billiet, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi pobijanu uredbu u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje; i
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji zahtijevaju od Općeg suda da poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2020/353 od 3. ožujka 2020. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz čeličnih kotača podrijetlom iz Narodne Republike Kine ⁽¹⁾.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni činjenica te je usvojila ciklično obrazloženje (1) zaključivši da su tužitelji uporno odbijali surađivati s Komisijom i, iz tog razloga, koristeći članak 17. stavak 4. Osnovne uredbe ⁽²⁾; (2) utvrdivši da su tužitelji zatražili pojedinačnu dampinšku maržu, a ne da budu uključeni u uzorak proizvođača izvoznika, u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom 2. Osnovne uredbe, povrjeđujući time također članak 6. Osnovne uredbe; i (3) nametanjem tužiteljima maksimalne kaznene preostale antidampinške pristojbe namijenjene strankama koje nisu surađivale ili strankama koje se nisu izjasnile, čime su također povrijeđeni članci 2., 3. i članak 9. stavak 4. Osnovne uredbe i načela legitimnih očekivanja, dobre uprave, nediskriminacije i proporcionalnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni činjenica, povrijedila načelo dobre uprave, nije dala odgovarajuće obrazloženje te je pružila pogrešno i proturječno rasuđivanje (1) primjenjujući pojam „raspoloživi podaci” na tužitelje; i (2) ne uzevši u obzir (a) uobičajenu vrijednost i (b) izvozu cijenu tužitelja ili alternativne metode za utvrđivanje izvozne cijene tužitelja za izračun njihove dampinške marže, protivno članku 2. stavku 6. točki (a), stavcima 8., 10. i 11., članku 3., članku 6., članku 9. stavku 4. i članku 18. stavcima 1. i 3. Osnovne uredbe, kao i članku 2., članku 3., članku 6. stavcima 6. i 8. te Prilogu II. točki 3. Sporazuma WTO-a o antidampingu.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila pravo tužitelja na obranu (1) odbijanjem izračuna i otkrivanja njihove uobičajene vrijednosti protivno člancima 20. stavcima 2. i 4. Osnovne uredbe, kao i članku 12.2. Sporazuma WTO-a o antidampingu; i (2) ne objavljivanjem podataka kojima se je koristila za izračun marže dampinga i štete tužitelja.

(¹) SL 2020 L 65, str. 9.

(²) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016, L 176, str. 21.).

Tužba podnesena 12. svibnja 2020. – CWS Powder Coatings protiv Komisije

(Predmet T-279/20)

(2020/C 222/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: CWS Powder Coatings GmbH (Düren, Njemačka) (zastupnici: R. van der Hout, C. Wagner i V. Lemonnier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/217 (¹) u dijelu u kojem se odnosi na razvrstavanje i označivanje titanijeva dioksida; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: Komisija je povrijedila članak 53.c Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i vijeća (²) donošenjem jednog pravnog akta za različita regulatorna područja.
2. Drugi tužbeni razlog: razvrstavanjem titanijeva dioksida provedenim u pobijanoj uredbi povrjeđuju se uvjeti za razvrstavanje iz članka 53.a, članka 37. stavka 5. i članka 3. stavka 1. u vezi s točkom 3.6.2.2 Priloga I Uredbi br. 1272/2008.
3. Treći tužbeni razlog: Izmjena Priloga II. Uredbi br. 1272/2008 u vezi s tekućim smjesama koje sadržavaju čestice titanijeva dioksida ne može se temeljiti na članku 53. stavku 1. u vezi s člankom 53.a te uredbe.
4. Četvrti tužbeni razlog: Izmjena Priloga II. Uredbi br. 1272/2008 u vezi s krutim smjesama koje sadržavaju čestice titanijeva dioksida ne može se temeljiti na članku 53. stavku 1. u vezi s člankom 53.a te uredbe.
5. Peti tužbeni razlog: Komisija je povrijedila svoju obvezu provođenja procjene učinka prije donošenja pobijane uredbe.
6. Šesti tužbeni zahtjev: Pobijanom uredbom povrjeđuje se načelo proporcionalnosti jer razvrstavanje određenih čestica titanijeva dioksida i utvrđivanje obveze označivanja nisu prikladni za ostvarenje cilja (zaštite zdravlja), a dostupna su i blaža sredstva za njegovo ostvarenje.

7. Sedmi tužbeni razlog: Komisija je donošenjem pobijane uredbe počinila brojne značajne očite pogreške u ocjeni.
8. Osmi tužbeni razlog: Komisija je donošenjem pobijane uredbe prekoračila nadležnosti koje su joj dodijeljene.
9. Deveti tužbeni razlog: Ukoliko Opći sud smatra da je Komisija prilikom donošenja pobijane uredbe mogla samostalno odrediti uvjete za razvrstavanje ili predmet razvrstavanja ili da nije mogla provesti procjenu učinka ili proporcionalnu primjenu, člankom 37. stavkom 5., člankom 53. stavkom 1. i člankom 53.a Uredbe br. 1272/2008 povređuju se članak 290. stavci 1. i 2. UFEU-a. Naime, u tom bi slučaju primjena temeljnog pravnog akta (Uredba br. 1272/2008) na pobijanu uredbu bila protivna članku 290. UFEU-a.

- (¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/217 od 4. listopada 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa za potrebe prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku te o ispravku te uredbe (SL 2020., L 44, str. 1.)
- (²) Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL 2008., L 353, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EU) 2019/1243 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o prilagodbi člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom (SL 2019., L 198, str. 241.)

Tužba podnesena 13. svibnja 2020. – Klaus Berthold protiv EUIPO-a – Thomann (HB Harley Benton)

(Predmet T-284/20)

(2020/C 222/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Thalhausen, Njemačka) (zastupnik: E. Strauß, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Thomann GmbH (Burgebrach, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga u kojoj je naznačena Europska unija HB Harley Benton – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 380 752

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. ožujka 2020. u predmetu R 1359/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i usvoji prigovor protiv međunarodne registracije br. 1 380 752 u Europskoj uniji za proizvode iz razreda 25.;
- naloži EUIPO-u da odbije međunarodnu registraciju br. 1 380 752 u Europskoj uniji za proizvode iz razreda 25.;

- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova postupka pred EUIPO-om i prema potrebi tuženiku naloži snošenje troškova ovog sudskog postupka.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 8. stavka 4. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. svibnja 2020.– MCM Products protiv EUIPO-a – The Nomad Company (NOMAD)**(Predmet T-285/20)**

(2020/C 222/40)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* MCM Products AG (Zürich, Švicarska) (zastupnik: S. Eichhammer, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* The Nomad Company BV (Zevenaar, Nizozemska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Predmetni sporni žig:* verbalni žig Europske unije NOMAD – žig Europske unije br. 1 742 089*Postupak pred EUIPO-om:* postupak proglašavanja žiga ništavim*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. ožujka 2020. u predmetu R 854/2019-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na proizvode registrirane u razredu 18.;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 15. svibnja 2020. – Capella protiv EUIPO-a – Cobi.bike (GOBI)**(Predmet T-286/20)**

(2020/C 222/41)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Capella EOOD (Sofija, Bugarska) (zastupnik: R. Klenke, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Cobi.bike GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Podnositelj prijave spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* prijava za registraciju žiga Europske unije GOBI – prijava za registraciju br. 17 168 089*Postupak pred EUIPO-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. veljače 2020. u predmetu R 1685/2019-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. svibnja 2020. – Eggy Food protiv EUIPO-a (EGGY FOOD)**(Predmet T-287/20)**

(2020/C 222/42)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Tužitelj:* Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Njemačka) (zastupnici: J. Eberhardt i R. Böhm, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* prijava za registraciju žiga Europske unije EGGY FOOD – prijava za registraciju br. 1 795 2953

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. ožujka 2020. u predmetu R 1316/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži objavu prijave za registraciju žiga Europske unije br. 1 795 2953;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. svibnja 2020. – Brillux i Daw protiv Komisije

(Predmet T-288/20)

(2020/C 222/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Njemačka) i Daw SE (Ober-Ramstadt, Njemačka) (zastupnici: R. van der Hout, C. Wagner i V. Lemonnier, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Delegiranu uredbu (EU) 2020/217 Komisije ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se odnosi na razvrstavanje i označivanje titanijeva dioksida; i
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na devet tužbenih razloga koji su u biti istovjetni ili slični istaknutim tužbenim razlozima iz predmeta T-279/20, CWS Powder Coatings/Komisija.

⁽¹⁾ Delegirana Uredba Komisije (EU) 2020/217 od 4. listopada 2019. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa za potrebe njezine prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku te o ispravku te uredbe (SL 2020., L 44, str. 1.)

Tužba podnesena 14. svibnja 2020. – Ceramica Flaminia protiv EUIPO-a – Ceramica Cielo (goclean)**(Predmet T-290/20)**

(2020/C 222/44)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Italija) (zastupnici: A. Improda i R. Arista, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Europske unije goclean – žig Europske unije br. 13 270 046*Postupak pred EUIPO-om:* postupak proglašavanja žiga ništavim*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2020. u predmetu R 991/2018-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

— poništi i izmijeni pobijanu odluku;

i, slijedom toga,

— prizna valjanost žiga Europske unije br. 13 270 046 u odnosu na sve proizvode iz razreda 11. ili dio njih;

— naloži EUIPO-u i/ili društvu Ceramica Cielo SpA snošenje troškova ovog postupka i dvaju prethodnih postupaka, odnosno onih pred Odjelom za poništaje i žalbenim vijećem, u korist društva Ceramica Flaminia SpA.

Tužbeni razlozi

— Povreda i pogrešna primjena članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

— Tumačenje razlikovnog karaktera u smislu članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

— Neutemeljenost kvalifikacije žiga kao slogana;

— Povreda i pogrešna primjena članka 95. stavka 1., u vezi sa člankom 59. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

— Povreda i pogrešna primjena članka 7. stavka 3. i članka 59. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. svibnja 2020. – Yanukovych protiv Vijeća**(Predmet T-291/20)**

(2020/C 222/45)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Viktor Fedorovych Yanukovych (Rostov na Donu, Rusija) (zastupnik: M. Anderson, *solicitor*)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/373 ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Uredbu Vijeća (EU) 2020/370 ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije za uvrštavanje na popis u relevantno vrijeme.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kad je tužitelja uključilo u sporne mjere. Vijeće nije osiguralo da postoji dovoljno utemeljena činjenična osnova za tužiteljevo uvrštavanje i nije provjerilo jesu li odluke ukrajinskih tijela na koje se oslonilo donesene uz poštovanje prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da Vijeće nije utvrdilo stvarne i konkretne razloge za tužiteljevo uvrštavanje. Vijeće također nije navelo razloge zbog kojih smatra da su odluke ukrajinskih tijela na koje se oslonilo donesene uz poštovanje tužiteljevih prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da su tužiteljeva prava obrane povrijeđena i/ili da mu je uskraćena djelotvorna sudska zaštita. Vijeće nije saslušalo tužitelja prije ponovnog uvrštavanja, tužitelju nije pružilo sve materijale na koje se oslonilo i tužitelju nije dalo pravu ili prikladnu priliku za ispravljanje pogrešaka ili podnošenje informacija. Tužitelju ni u jednom trenutku nisu predloženi ozbiljni, uvjerljivi ili konkretni dokazi i obrazloženje za izricanje mjera ograničavanja i nema naznaka da je Vijeće odgovarajuće uzelo u obzir tužiteljeva očitovanja prije donošenja svoje odluke.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da Vijeće nije imalo prikladan pravni temelj za Osme akte o izmjeni.
6. Šesti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Vijeće zlorabilo svoje ovlasti.

7. Sedmi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je tužiteljevo pravo na vlasništvo iz članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima povrijeđeno jer su mjere ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničenje tog prava zato što, među ostalim: (i) nema naznaka da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno nezakonito prisvojio prenesena izvan Ukrajine i (ii) nije ni nužno ni prikladno zamrznuti sva tužiteljeva financijska sredstva jer su ukrajinska tijela sada kvantificirala vrijednost štete o kojoj se navodno provode odgovarajući kazneni postupci protiv tužitelja.

- (¹) Odluka Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2020., L 71, str. 10.)
- (²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2020., L 71, str. 1.)

Tužba podnesena 14. svibnja 2020. – Yanukovych protiv Vijeća

(Predmet T-292/20)

(2020/C 222/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Sankt Petersburg, Rusija) (zastupnik: M. Anderson, *solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2020/373 (¹), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Uredbu Vijeća (EU) 2020/370 (²), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da tužitelj ne ispunjava navedene kriterije za uvrštavanje na popis u relevantno vrijeme.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Vijeće počinilo očite pogreške u ocjeni kad je tužitelja uključilo u sporne mjere. Vijeće nije osiguralo da postoji dovoljno utemeljena činjenična osnova za tužiteljevo uvrštavanje i nije provjerilo jesu li odluke ukrajinskih tijela na koje se oslonilo donesene uz poštovanje prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da Vijeće nije utvrdilo stvarne i konkretne razloge za tužiteljevo uvrštavanje. Vijeće također nije navelo razloge zbog kojih smatra da su odluke ukrajinskih tijela na koje se oslonilo donesene uz poštovanje tužiteljevih prava obrane i prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da su tužiteljeva prava obrane povrijeđena i/ili da mu je uskraćena djelotvorna sudska zaštita. Vijeće nije saslušalo tužitelja prije ponovnog uvrštavanja, tužitelju nije pružilo sve materijale na koje se oslonilo i tužitelju nije dalo pravu ili prikladnu priliku za ispravljanje pogrešaka ili podnošenje informacija. Tužitelju ni u jednom trenutku nisu predloženi ozbiljni, uvjerljivi ili konkretni dokazi i obrazloženje za izricanje mjera ograničavanja i nema naznaka da je Vijeće odgovarajuće uzelo u obzir tužiteljeva očitovanja prije donošenja svoje odluke.

5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da Vijeće nije imalo prikladan pravni temelj za Osme akte o izmjeni.
6. Šesti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je Vijeće zlorabilo svoje ovlasti.
7. Sedmi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je tužiteljovo pravo na vlasništvo iz članka 17. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima povrijeđeno jer su mjere ograničavanja neopravdano i neproporcionalno ograničenje tog prava zato što, među ostalim: (i) nema naznaka da su bilo koja sredstva koja je tužitelj navodno nezakonito prisvojio prenesena izvan Ukrajine i (ii) nije ni nužno ni prikladno zamrznuti sva tužiteljeva financijska sredstva jer su ukrajinska tijela sada kvantificirala vrijednost štete o kojoj se navodno provode odgovarajući kazneni postupci protiv tužitelja.

(¹) Odluka Vijeća (ZVSP) 2020/373 od 5. ožujka 2020. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2020., L 71, str. 10.)

(²) Provedbena uredba Vijeća (EU) 2020/370 od 5. ožujka 2020. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2020., L 71, str. 1.)

Tužba podnesena 18. svibnja 2020. – Ruiz-Ruiz protiv Komisije

(Predmet T-293/20)

(2020/C 222/47)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Nizozemska) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da poništi:

- odluku od 23. svibnja 2019., kojom je ona isključena iz natječaja EPSO/AD/371/19 zbog nedostatka profesionalnog iskustva;
- odluku od 20. rujna 2019., kojom je odbijen zahtjev za preispitivanje isključenja iz natječaja EPSO/AD/371/19;
- odluku od 7. veljače 2020., kojom je odbijena upravna žalba podnesena na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju.

Također se zahtijeva da se Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i povredi obavijesti o otvorenom natječaju.

- U tom smislu ističe se da, unatoč dvama internim pravnim sredstvima (zahtjevu za reviziju podnesen povjerenstvu za odabir i upravnoj žalbi na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju), još uvijek nije jasno koji poseban uvjet nije ispunjen u pogledu tužiteljčina profesionalnog iskustva.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakosti.
 - U tom smislu ističe se da je natječajno povjerenstvo za odabir obvezno jamčiti da sve kandidate ocjenjuje na temelju jednakosti i objektivnosti te da su kriteriji ocjene ujednačeni i da se dosljedno primjenjuju na sve kandidate. Međutim, odstupajući od obavijesti, povjerenstvo za odabir nije osiguralo objektivnost i nepristranost ocjene posebnih uvjeta, koja je obavljena a da nije primijenjen *lex specialis* natječaja.
 3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja i povezanog načela jednakosti stranka u postupku (članak 47. Povelje o temeljnim pravima).
 - U tom smislu ističe se da je natječajno povjerenstvo za odabir iznimno sažeto obrazložilo pobijanu odluku kojom je odbijen tužiteljin zahtjev za preispitivanje. Naime, osim općih tvrdnji i navoda o kriterijima za odabir, u kojima nije pobliže određen sadržaj tih kriterija, tužiteljici nije pruženo nikakvo objašnjenje na temelju kojeg bi ona mogla razumjeti razloge zbog kojih je donesena odluka u odnosu na nju. Posljedično, tužiteljica smatra da se može zaključiti da zapravo nije bilo preispitivanja, što je povrijedilo njezina prava obrane i samu obavijest u kojoj je bilo predviđeno preispitivanje kao sredstvo zaštite kandidata.
 - Isto tako, nije obrazložena ni odluka tijela za imenovanje od 20. rujna 2019., u kojoj iznova nisu podrobno navedeni dodatni kriteriji kojima je povjerenstvo za odabir nadopunilo obavijest, a ta odluka ne sadržava ni ikakvo upućivanje na tužiteljino konkretno profesionalno iskustvo, i to unatoč podrobnom opisu u obrascu za prijavu. Osim toga, tijelo za imenovanje nije se oslanjalo na cjelokupni pravni i činjenični okvir jer je uzelo u obzir samo prvotnu odluku od 23. svibnja 2019., a pritom nije provelo nikakvu analizu ni ocjenu o preispitivanju.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR